

**ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК
PARISH HERALD**

Лист парохије Светог Симеона Мироточивог
Српске Православне Цркве у Калгарију, Алберта

**ХРИСТОС СЕ РОДИ!
CHRIST IS BORN!**

St. Simeon Serbian Orthodox Church Newsletter
Calgary, AB.

Уредништво:

Главни и одговорни уредник:
Протонамесник Обрад Филиповић

Превели на енглески:
Ђоко и Морана Ивковић
Марија Грубор

Сарадници:
Миланка Филиповић
Др Мајда Ђорђевић
Драгана Поповић
Јереј Мирољав Јосимовић

Редакција:
2001 31 Avenue SW
Calgary, AB. T2T 1T3

Телефон: 403/244-3586
Факс: 403/244-1691

Интернет страница www.svetisimeon.org
Е-майл: obradf@yahoo.ca

Editors:

Editor-in -chief:
Rev. Obrad Filipovic

Translated in English:
Djoko and Morana Ivkovic
Marija Grubor

Contributors:
Milanka Filipovic
Dr Majda Djordjevic
Dragana Popovic
Rev. Miroslav Josimovic

Redaction:
2001 31 Avenue SW
Calgary AB. T2T 1T3

Phone: 403/244-3586
Fax: 403/244-3586

Web site www.svetisimeon.org
E-mail: obradf@yahoo.ca

РЕЧ УРЕДНИКА

„Милости хоћу а не жртво приношења,“ (Матеј 9.13) речи су Спаситељеве које упућује народу отврдлог срца, а које треба да чујемо сви ми посебно у ове радосне празничне дане рођења Господа Исуса Христа.

Шта нам овим речима говори Господ? Да ли да се одрекнемо жртве? Да ли да престанемо трудити се и у жртви својој трпљењем себе изграђивати? Свакако не! Христос, како сам каже, није дошао да укине закон већ да га испуни. Оно што су у Старом Завету људи чинили под притиском закона Господ нас учи да чинимо из љубави, из милости срца својих. Господ, који је савршенство љубави, нас позива на љубав, на љубав према Њему и на љубав једних према другима.

Сетимо се само милости коју је показао Самарјанин када затекавши человека, опљачканог и претученог, узима га и брине се о њему. Још и новај свој троши у гостионици да би са сигурношћу знао да ће унесрећени бити збринут. А друга двојица, с обзиром да по закону нису дужни бринути се о незнанију, пролазе поред њега бринући се само о себи самима.

Застанимо за тренутак и сагледајмо милост удовице која, Богу се молећи, последњу пару своју даје у храм Господњи, колика је љубав и милост њена. А богаташ дошавши у храм даје од сувишка свога, па ни то чак с љубављу већ да би га људи хвалили.

Опоменимо се, возљубљена у Христу Новорођеноме, браћо и сестре милости предака наших Светога Саве, цара Лазара, и свих светитеља. Уздржимо срцима својим пред љубављу Христовом који се ради нас људи и ради спасења нашега рађа. Отргнимо се из окова законских и присајединимо се љубави Божијој да свети и непорочни радосно поздравимо један другога речима:

ХРИСТОС СЕ РОДИ!!!
ВАИСТИНУ СЕ РОДИ!!!

Ваш одани служитељ
Протонамесник Обрад Филиповић

LETTER FROM THE EDITOR

“I desire mercy, not sacrifice. “ (Matthew 9.13) these are words of our Savior directed to the people who are hard hearted, but should be heard by all of us especially during these joyful days celebrating the birth of our Lord Jesus Christ.

What is our Lord telling us with these words? Should we abstain from sacrifice? Should we stop trying to endure our sacrifices in order to rebuild ourselves? Definitely not! Christ, as he said himself, did not come to destroy the law but rather to fulfill it. That what people did under their solemn promise due to the pressures of the law, the Lord teaches us to do out of love and mercy from our hearts. The Lord, who is the perfect expression of love, calls upon us to love, to show love towards Him and towards others.

Let us remember the mercy a Samaritan showed towards a man he stumbled upon, robbed and beaten, he took him in and cared for him. He even spent his own money at a tavern to assure that the man would be looked after. Yet another two men, due to the fact that they are not obligated by law to care for a stranger, walked right by him showing concern only for themselves.

Let us pause for a moment and look at the charity a widow expresses, through her prayer to God, she gives her last dollar to the Church. Look at how big the love and grace is within her. Yet the rich man comes to Church and out of all his wealth, gives not out of love but rather he gives so that others will praise him.

Brothers and sisters let us remember, our ancestors Saint Sava, Tsar Lazar and all of the holy saints through the love for our new born Lord. Let us fill our hearts with the love for Christ who was born for us and our salvation. Let's separate ourselves from the chains of law and give ourselves to the love for God so that we can greet each other solemnly and purely with the words:

CHRIST IS BORN!!!
INDEED HE IS!!!

God's humble servant
Father Obrad Filipovic

БОЖИЋНА ПОСЛАНИЦА ЊЕГОВОГ ПРЕОСВЕШТЕЊА ЕПИСКОПА КАНАДСКОГ ГОСПОДИНА ГЕОРГИЈА

И оста ријеч, послије 20 година!

„Источник“ је доживио свој сребрни јубилеј, 20 година редовног излажења. Размишљајући шта за ову прилику, а у поводу Божића да кажем и поручим, сјетих се да преврнем прве странице листа и да читаоцима освежим сјећање на тај први број.

Истоимени часопис „Дабробосански источник“ заживио је равно 100 година прије нашег „Источника“. И како су истине, речене у уводнику те, 1887. године, још увијек актуелне, прикладно је и данас да их се сјетимо.

„Вијековима освједочена је та истина, да је само оном народу осигурана будућност који стоји на чврстом и непомичном темељу свјетског знања и хришћанског морала; и као што нам људска историја проповједа, такав народ и при најтежим промјенама не да се тако лако збрисати са свјетске позорнице, него напротив јача и напредује, те је увијек приправан, да диктира он времену, а не вријеме њему.“

Српски је народ био некад силан и славан, а вријеме га је данас раскомадало; пак ако је икаквом народу нужан, ради свог опстанка, тај темељ - знање је морал - то је зацијело српскоме народу најнужнији. Црква и школа у циљу - нераздвојно биће - у дјелању два најглавнија фактора - гарантују му не само опстанак но чине га моћним да се развија и усавршава.

Српски свештеник с поносом смије погледати у ступиће родне му историје у којој ће то наћи: да је источно-православна Српска Црква за српски морал била не само дом молитве, но и дом науке у времену - кад се ова на другом мјесту није могла чути; а упоредо с тим и српски је свештеник био не само духовним оцем и свештенослужитељем Божијег олтара, но је био учитељем и народног му олтара, проносећи по силама на исти све, што се од њега могло тражити..“

Данас, послије пређеног пута од 20

NATIVITY EPISTLE OF HIS GRACE GEORGIJE BISHOP OF CANADA

After 20 years the word remains!

“Istocnik” has lived to enjoy the 20th anniversary of its regular publication. While thinking about this occasion, as well as Christmas which is near, and what to say and what message to send, I remembered to turn to the first pages of this publication and to refresh our readers' memory of that first issue.

The “Dabrobosnian Istocnik” after which our publication is named, began publication exactly 100 years before our “Istocnik”. And, as the truths stated in that introduction back in 1887 are still relevant it is appropriate even today to remember them.

“The ages bear witness to the reality that the future is secure only for that nation which stands on the firm and immovable foundation of world knowledge and Christian morality; and just as human history preaches to us that such a people, despite the most difficult changes, does not allow itself too easily to be erased from the world stage, but rather on the contrary becomes stronger and progresses and, thus is always prepared to dictate to the times and not the times to it.

The Serbian Nation was once powerful and glorious, but time has today broken it into pieces; if ever it was necessary for the survival of any nation, that foundation – that knowledge is moral strength – it is certainly most necessary for the Serbian people. The Church and school - theoretically an undivided entity – in actuality the two most important factors – guarantees the Serbian nation not only survival, but gives it the power to develop and perfect itself.

The Serbian priest can proudly look at the columns of his own history where he will find: that the Serbian Eastern Orthodox Church was for Serbian morale not only a house of prayer, but also a house of learning in those times when he could not hear this in any other place; and parallel to this the Serbian priest was not only a spiritual father and priestly servant of God's altar, but a teacher also of its national altar, passing on to all everything that could be expected of him.”

Today, after 20 years, we have remained at its primary designation – to publish original articles,

година, остали смо при првобитном назначењу да објављујемо оригиналне радове, и још смо нешто додали: „Источничић“, је постао саставни дио листа за младе и дјецу, издвојене су теме: Богословље, Српске теме, Актуелно, Summary (сумарни преглед текстова који су преведени на енглески, и Уснули у Господу). Томе је приодат и списак приложника.

Првобитна намјера је била, с обзиром на наша неискуства, да нам лист обогате ученији томе послу сарадници из Америке и Отаџбине. Но како се то само спорадично дешавало, усмјерили смо лист на изворне теме, објављујући углавном радове наших сарадника из епархијског окружења, а изостављајући теме и преводе оних чији се текстови могу негде на другом мјесту прочитати.

Поводом Божићних празника, овим путем желимо само да нагласимо да „ништа ново“, у свијету не би осим Ваплоћења Сина Божијег. Зато, пазимо на вријеме, пазимо да се Ваплоћени Бог не отме из наших срђа; да се не оптерећујемо овим свијетом „пуним бола, туге и уздисаја“, него да нам засвијетли и овај Божић, да у Њему сагледамо сваки наш живот, и да се ријечима „Радујте се људи“, и ми нађемо у тој благодатној вијести којом су анђели пастире витлејемске обрадовали:

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

Ваш молитвеник пред Христом
Епископ канадски
Георгије

and we have added something else: "Istocnicic" ("Little Istocnik") which has become an integral part of our publication for children and youth, themes have been categorized into theology, Serbian themes, themes of current interest, summaries of texts which are translated into English and Those Who Have Fallen Asleep in the Lord. Also, a list of donations has been added.

The original intention, due to our inexperience, was for contributors from America and the Homeland, more learned in this work to enrich our publication. However, since this sporadically took place we directed our publication towards original themes, while primarily publishing articles by our contributors from the diocesan circle. On the occasion of the Feast of Christ's Nativity, this time we wish only to emphasize that there is "nothing new" in the world except the Incarnation of the Son of God. Therefore, let us watch out for the times, let us be careful that the Incarnate God is not wrested from our hearts; let us not be burdened by this world "full of pain, sorrow and sighing" but rather may this Christmas shine brightly for us, so that in Him we may perceive all our life, and with the words "Rejoice O ye people" we too may find ourselves in that grace-filled joy with which the angels made the Bethlehem shepherds joyful:

CHRIST IS BORN!

Your intercessor before Christ,
Bishop of Canada
Georgije

КОЛО СРПСКИХ СЕСТАРА „МАЛА ГОСПОЈИНА“, СВИМ СРБИМА И СРПКИЊАМА ЧЕСТИТА БОЖИЋ И НОВУ 2007. ГОДИНУ РАДОСНО ВАС ПОЗДРАВЉАЈУЋИ

ХРИСТОС СЕ РОДИ!!!

КСС. ПОЗИВА СВЕ СРПКИЊЕ ДА СЕ УКЉУЧЕ У РАД КОЛА.

ВАШ ПАРОХ ОТАЦ ОБРАД ФИЛИПОВИЋ СА СВОЈОМ СУПРУГОМ МИЛАНКОМ, КЊЕРКИЦОМ КРИСТИНОМ И СИНОМ ТЕОДОРОМ, ЧЕСТИТА ПРАЗНИК РОЂЕЊА ХРИСТОВОГ СВИМ СРБИМА И СРПКИЊАМА У КАЛГАРИЈУ И ШИРОМ СВЕТА. ЖЕЛИМО ВАМ СВЕ НАЈБОЉЕ ОД БОГОМЛАДЕЊА ХРИСТА У НОВОЈ 2007. ГОДИНИ ГОСПОДЊОЈ ПУНО ЗДРАВЉА СЛОГЕ И ЉУБАВИ.

ХРИСТОС СЕ РОДИ!!!

СРБИЈА од 1427. г. Г. до 1456. г. Г.

Године Господње 1427. Београд подпада под угарску власт. Под најездом Турака 1427. г. Г. до 1429. г. Г. Србија губи престоницу Крушевач и поново постаје турски вазал.

Године Господње 1428. деспот Ђурађ одлучује да сагради нови град Смедерево и у њега пресели своју престоницу. Изградња је завршена у року од две године, у народу је остало предање да је деспот наметнуо велике порезе и да је народ морао силно да ради. Убрзо по завршетку радова у Смедерево је премештена и митрополија из тада угарског Београда. Смедерево брзо постаје уважен град у целој Европи.

Смедерево као престоница деспотовине

По сређивању прилика у Турској насталих ратовањима око престола султан Мурат Други креће у даља освајања Србије. Упоредо са нападима на српску деспотовину Турци се усмеравају и ка Босни. Освајањем Смедерева 1439. г. Г. деспотовина подпада под власт Турске. По пропасти Смедерева деспот Ђурађ се сели у Зету једину слободну територију под његовом влашћу.

Прилике по Србију мењају се одлуком крсташа, предвођених пољским и угарским краљем Владиславом, да се супроставе Турцима. У рату који је отпочео 1443. г. Г. учествовао је и деспот Ђурађ а Турци су потиснути према Софији. По завршетку ратовања на преговорима је обновљен вазалски положај Србије а деспотовина обновљена и враћено јој двадесет и четири града. Србија је наредних година почивала у релативном миру и обнови.

SERBIA FROM 1427 TO 1456

In 1427, Belgrade was under Hungarian rule. Under the Turks' attack from 1427 to 1429, Serbia had lost its capital Krusevac and become again a Turkish vassal.

In 1428, despot Djuradj decided to build a new city called Smederevo where he moved his metropolis. The construction of the city was finished in two years and the people believed that despot enforced huge taxes and, as a result, people had to work harder. After finishing the construction of the city Smederevo, the archbishopric was moved from Belgrade, the city under Hungarian rule at that time. Smederevo quickly started becoming a well respected city in whole Europe.

Smederevo-old town

After resolving the problematic situation in Turkey caused by wars for power, sultan Murat the Second started with further occupation of Serbia. Simultaneously with the attacks on Serbian territory, the Turks were also headed towards Bosnia. With the occupation of Smederevo in 1439, the Serbian territory fell under the Turkish rule. After the loss of Smederevo, despot Djuradj moved to Zeta, the only free territory under his control.

The situation for Serbia has changed by the decision of Christian movement, lead by Polish and Hungarian king Vladislav, to conquer the Turks. In the war, which started in 1443, participated also despot Djuradj and the Turks were pushed toward Sofia. After the end of the

Прилике на горе се мењају падом Цариграда 1453. г. Г. и погибијом последњег византијског цара Константина Једанаестог Драгаша. По освајању Цариграда Мехмед Други креће на Београд. Као вазал Ђурађ је био обавезан да учествује у рату на стране Турака што он одбија. Деспот одлази у Угарску одакле заједно са војсковођом Јаношом Хуњанином удара на Турке потускујући их према Нишу и Видину. Мир коначно бива закључен 1455. г. Г. а Србија тада бива сведена на области око Крушевца, Смедерева, Голушца, Ресаве и Рудника.

Наредне године у Угарској умире деспот Ђурађ Бранковић, а наслеђује га најмлађи син (едини кога Турци нису ослепили) Лазар.

war, on negotiation meetings, the vassal position of Serbia was reinstated and twenty four cities were returned under Serbian rule. In the following years, Serbia was rebuilding itself in peace.

The situation was changed for worst after the fall of Istanbul in 1453 and after the killing of the last tsar of Vizantia known as Konstantin the Eleventh Dragas. After the occupation of Istanbul, Mehmed the Second was heading towards Belgrade. As a vassal, Djuradj was obliged to participate on the side of the Turks, but he refused it. Depot went to Hungary from where he, along with army leader Janos Hunjamin attacked the Turks, pushing them towards Nis and Vidina. Peace was finally reached in 1455, and Serbia encompassed the area around Krusevac, Smederevo, Resava and Rudnik.

The following year, despot Djuradj Brankovic died in Hungary and his youngest son Lazar became his successor (the only son whom the Turks did not blind).

СРПСКИ РАДИО КАЛГАРИ
Слушајте нас сваке недеље навече
од 7-8 на 94.7 ФМ
ХРИСТОС СЕ РОДИ!!!

V
Val Dukic
"Excelling in Customer Success"

RE/MAX
REAL ESTATE (CENTRAL)

CELL: (403) 383-7170
E-MAIL: DJUKIC@TELUSPLANET.NET

**ПРОСЛАВА ДВАДЕСЕТЕ ГОДИШЊИЦЕ ОД ОСВЕЋЕЊА ЦРКВЕ
СВЕТОГ СИМЕОНА МИРОТОЧИВОГ У КАЛГАРИЈУ**

Године Господње 1986. овде у Калгарију наша парохија бројала је свега 50-ак верних дома. Ти људи окупљени око своје Свете Цркве, благодаћу Божијом, саградили су храм у коме се ми и дан данас Господу молимо. Двадесет година касније септембар је био месец још једне велике радости Срба у Калгарију. Наиме, 23 и 24 септембра прославили смо овај велики јубилеј.

У госте су пристигли Његово преосвештенство Епископ канадски Господин Георгије, Протојереј-ставрофор Мирко Малиновић, Протојереј Драго Кнежевић, Јереј Мирослав Јосимовић, Јереј Милош Пурић. Осим њих посетили су нас и чланови организације за Рашику област из Србије, као и многи други.

Прослава је одпочела у суботу 23. септембра вечерњим Богослужењем у нашем храму, а настављена величанственим банкетом коме је присуствовало преко 300 парохијана. Банкет је трајао до касно у ноћ или то није спречило верни народ да сутрадан у недељу 24-ог септембра у потпуности испуни наш свети храм. Литургију је са присутним свештеницем одслужио владика Георгије. Он је у својој беседи подсетио на жртву коју су принели наши парохијани пре двадесет година као и на ону коју ми сами приносимо данас. Епископ је узнео своје молитве Господу да нас удостоји испуњења наше велике жеље која је изградња новога храма. Епископ је на Светој Литургији одликовао оца Обрада чином Протонамесника, а кумове Цркве, српску црквену школу, Коло Српских Сестара и неколицину заслужних парохијана граматама признања.

После Свете Литургије у нашој сали је, уз пригодан програм и поздравне речи, послужен и свечани ручак, као и увек у припреми наших вредних сестара.

Света Литургија-недеља 24. септембар

ПОСНИ КУВАР

Сарма од киселог купуса са гљивама

Потребно:

листови киселог купуса
175 г. сојиних комадића
250 г. гљива
2 главице ћурног лука
1 шоља пиринча
мирођија, нана
1,5 шоља уља
бибер, со
сок од 2 лимуна
2 кашике густина

Соју оставити да неколико сати одстоји у топлој сланој води.

Загрејати једну шољу уља и на њему пропржити ситно исецкан лук. Додати опрану и ситно исецкану соју, пиринач, гљиве, мирођију, нану, бибер и со, па све добро измешати. На претходно припремљене листове киселог купуса сипати смесу и пажљиво увити сарме. Сложити их у шерпу и додати преостало уље, воду и сок од лимуна. Сарме притиснути тањиром да се приликом кувања не би отвориле. Кувати на благој температури и, ако је потребно, додавати помало вруће воде.

Док се сарме крчкају, припремити сос за прелив на следећи начин: у мало хладне воде растворити густину, па га кувати, уз непрестано мешање, на умереној температури. Постепено додавати сок од лимуна и наставити са мешањем док се сос не згусне. Овако припремљеним сосом прелити сарме поређане у чинију.

ПОСТ ЈЕ ЧУВАР ПОСЛУШНОСТИ, ОЛАКШАЊЕ СНА И ЗДРАВЉЕ ТЕЛА.

Свети Јован Лествичник

Преузето из књиге: „Православни посни кувар“, -приредила Миланка Филиповић

ЖЕЛИТЕ ДА ДОБРОВОЉНИМ РАДОМ ПОМОГНЕТЕ СВОЈУ ЦРКВУ???

Наша Црквеношколска Општина овде у Калгарију постаје у последњих 10-ак година све већа и већа, а самим тим и обавезе свештеника и управника теже и захтевније. Из овог разлога одлучили смо да направимо листу добровољних радника-волонтера који би у одређеним моментима могли да у оквиру своје струке и својих могућности помогну. У колико желите да се и ваше име нађе на тој листи јавите се оцу Обраду на 244-3586 или пишите на obradf@yahoo.ca или се једноставно јавите неком из управе или свештенику у Цркви.

Сваки па и најмањи допринос успеху ваше Цркве је огроман пред Господом и ваша Црква вам је на томе неизмерно захвална.

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ЗА МЕСЕЦ ЈАНУАР 2007. г. Г.

Субота, 6. јануар- Вечерња са освећењем Бадњака и поделом истих верницима у 6 часова навече (Бадње вече).

Недеља, 7. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Божић).

Понедељак, 8. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Сабор Пресвете Богородице).

Уторак, 9. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Свети Архиђакон Стефан).

Недеља, 14. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Обрезање Господње, Свети Василије Велики и Нова Година).

Четвртак, 18. јануар- Света Литургија са освећењем водице у 10 часова ујутро (Крстовдан).

Петак, 19. јануар- Света Литургија са великим освећењем водице у 10 часова ујутро (Богојављење).

Субота, 20. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Сабор Светога Јована-Јовањдан).

Недеља, 21. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро

Субота, 27. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Свети Сава).

Недеља, 28. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро.

У нашем Светом Храму служи се Света Литургија сваке недеље и празника (када је празник исписан црвеним словом у календару) са почетком у 10. часова ујутро.

Парасти и помени за упокојене:

На Видовдан за покој свих косовских мученика и новомученника,

На Задушнице,

За покој Генералу Дражи Михајловићу и свим родољубима пострадалим у ратовима војеваним за крст часни и слободу златну.

UPCOMING SERVICES FOR THE MONTH OF JANUARY 2007.

Saturday, January 6. Vespers with the blessing of the badnjak at 6 PM (Christmas Eve).

Sunday, January 7. Holy Liturgy at 10 AM Nativity of Jesus Christ.

Monday, January 8. Synaxis Of The Most Holy Theotokos Holy Liturgy 10AM.

Tuesday, January 9. St. Stephen, Archdeacon, Protomartyr Holy Liturgy at 10 AM.

Sunday, January 14. Circumcision of Our Lord; St. Basil The Great (New Year) Holy Liturgy at 10 AM.

Thursday, January 18. Feast of the Holy Cross Holy Liturgy With Blessing of Water at 10 AM.

Fryday, January 19. Thephany-Epiphany-Baptism of Our Lord Jesus Christ Holy Liturgy with the Great Blessing of Water at 10 AM.

Saturday, January 20. Synaxis of St. John, Prophet, Forerunner and Baptist, Holy Liturgy at 10 AM.

Sunday, January 21. Holy Liturgy at 10 AM.

Saturday, January 27. St. Sava, Holy Liturgy at 10 AM.

Sunday, January 28. Holy Liturgy at 10 AM.

In our Holy Church Holy Liturgy is served every Sunday and on great feast days (those days are written in red letters in the calendar) beginning at 10 AM.

Memorial sevices-parastos are held on:

- a) Vidovdan for the repose martyrs of Kosovo and new martyrs.
- b) On memorial Saturdays
- c) For the repose of general Draza Mihajilovic and for all those who gave there lives for the holy Cross and for a golden freedom.

**БРАНКО ЗЈАЛИЋ СА ПОРОДИЦОМ
ЧЕСТИТА РАДОСНЕ БОЖИЋНЕ ПРАЗНИКЕ
СВИМ СРБИМА И СРПКИЊАМА УЗ
ПОЗДРАВ
ХРИСТОС СЕ РОДИ!
СВЕ НАЈБОЉЕ У НОВОЈ 2007. ГОДИНИ!!!**

ХУМАНИТАРНО ВЕЧЕ ПРИЈАТЕЉА КРАЈИНЕ ЗА „ВЕРИТАС“

Хуманитарна делатност, која годинама краси напу црквену заједницу овде у Калгарију показала се је још једном 9. децембра протекле године. Наиме, на предлог оца Обрада који је подржао велики број Срба из Крајине као и наша ЏШО, организовано је вече пријатеља Крајине на коме је прикупљен прилог за организацију „Веритас“. Вече је отворио отаџ Обрад појаснивши начин на који је дошло до самог организовања исте. Затим је испричао нешто више о самом „Веритасу“, и на крају прочитао неколико делова из књиге „Хроника прогнаних крајишника“, од Сава Штрбца. Делови које је отаџ Обрад прочитao: позив свим крајишницима на помоћ и сарадњу, затим покрштавање Срба у Крајини које је и дан данас интензивно и порука подршке Србима који страдају на Косову и Метохији, дубоко су дирнули присутне. Госте је још поздравио Александар Радовановић председник ЏШО и Недељко Баљак члан управног одбора ЏШО иначе Крајишник. Касније се приступило прикупљању прилога. Педесетак присутних породица даровало је преко \$4,000.00 (четири хиљаде долара)

Уз предивну посну вечеру, коју су припремиле домаћице из наше заједнице, госте су забавили Верија на клавијатури и Александар својом песмом. Иако је вече организовано за кратко време, највише зато што смо хтели да то буде баш уз пост јер уз пост теба поред молитве умножавати и добра дела, вече је било велики успех. Прикупљена је значајна сума новца а члановима „Веритас-а“, и свим крајишним србима упућена подршка и састрадална љубав од нас из Калгарија.

Иначе „Веритас“ је невладина организација коју су крајем 1993. г. Г. основали грађани са простора Републике Српске Крајине. Њено седиште до прогона налазило се у Кинину одакле је премештено у Београд са испоставом у Бањалуци.

Циљеви и задаји ВЕРИТАС-а су:

Прикупљање докумената о прогонима и страдањима те уништеној имовини лица српске

националности на подручју бивше СРХ и свих грађана на подручју РСК у предратном, ратном и поратном периоду;

Излагање и публиковање прикупљених и обрађених докумената;

Припрема и достављање обраћене документације домаћим и међународним институцијама с циљем супростављања аргумента разним конструкцијама о „истини“, на просторима бивше СРХ и покретања кривичних поступака против починиоца кривичних дјела против човјечности и међународног права;

Установити судбине свих Крајишника који у мају и августу 1995. г. Г. нису успјели изаћи из Крајине било да су живи или мртви;

Сарадња са комисијама за размјене заробљеника и предају тијела погинулих свих страна у сукобу као и са међународним хуманитарним организацијама све у циљу што бржег и успјешнијег изласка заробљеника из затвора и предаје тијела погинулих њиховим породицама;

Пружање правне помоћи Крајишницима у вођењу поступака око надокнаде обештећења за тјелесна и душевна оштећења те за оштећену и уништену имовину.

Нека би свемогући Господ подарио снаге и љубави браћи нашој из „Веритас-а“, да издрже на путу правде и истине. Амин.

ДЕЧИЈЕ КУТАК ЗА МЛАДЕ ПРИРОДЊАКЕ

Уређује: Др. Мајда Ђорђевић
Ликовни прилози: Mike Siewert

Драги млади природњаци,
данас ћемо се упознати са интересантним експериментом, који се заснива на различитим густинама воде и ваздуха. На собној температури и нормалном атмосферском притиску (види бројеве 4 и 5 Парохијског Гласника) вода је гушћа него ваздух (у допола пуној боци, вода је на дну, а ваздух је поврх ње). Повећање притиска практично не може да сабије воду и повећа јој густину, док се ваздух тако може значајно сабити и „угушити“. Због тога, када на воду и ваздух у истој боци делујемо повишеним притиском ваздух тоне на дно боце.

Експеримент

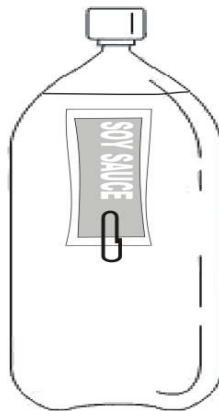
Потребан материјал:

већа пластична боца

вода

металне спајалице за хартију

неотворени пластични пакетићи шампона,
сос од соје или парадајза или нешто слично

Поступак:

Напуни боцу водом са чесме до висине око 5 цм испод затварача. На ужу страну пластичног пакетића закачи спајалицу, а затим га угурат у боцу. Пакетић треба да лебди испод површине воде, као што је приказано на горњој слици. Ако је пакетић сувише лак па исплива на површину воде, додај још једну спајалицу. Добро зачепи боцу и чврсто је стисни на средини – пакетић ће тонути, а када пустиш боцу, он ће се подизати.

Објашњење:

Стискањем боце, повећава се притисак у њеној унутрашњости. Тај притисак није доволјан да сабије воду него се кроз њу преноси до ваздуха у пакетићу. Тако тај ваздух постаје гушћи од воде па пакетић тоне дубље, баш као мала подморница.

Литература:

Lynn Brunelle: Pop Bottle Science, Workman Publishing, New York, USA, 2004.

СТРАНЕ

**АБВГД
ЋЕЖЗ
ИЈКЛЉ
МНЊ
ОПРСТ
ЋУФХ
ЦЧЦШ**

Црквена школа „Свети Сава“, вас позива да присуствујете Светосавској прослави која ће бити одржана у нашој цркви сали у недељу 28. јануара 2007. г.Г.

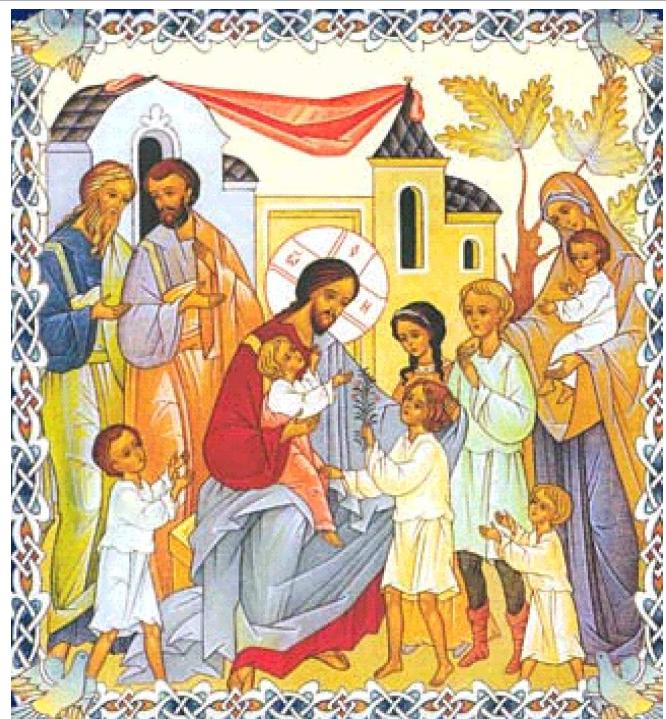
Тада ће најпре бити одслужена Света Литургија у 10 часова ујутро после које ће бити пререзан славски колач. Затим по преласку у црквену салу биће одржана приредба, подељени поклони које за ову прилику припремају кумови славе и послужен свечани славски ручак.

ДОБРО НАМ ДОШЛИ!!!

Црквена школа „Свети Сава“, позива сву децу наше заједнице да се упишу у школу у којој ће уз игру и дружење са својим вршњацима научити пуно тога. На првом месту то је језик, писање и читање, своја вера, култура и традиција. Дођите да се дружимо и обогатимо своје знање.

Црквена школа „Свети Сава“, обавештава све да ће и ове године наставити са организацијом „Васкршњег концерта“, на коме ћете имати прилике да уживате у звуцима музике коју ће за вас изводити деца из наше заједнице. О датуму и времену концерта бићете благовремено обавештени. Најбољи начин за то је свакако да се пријавите на листу за слање електронске поште.

**ВИДИМО СЕ УСКОРО.
ХРИСТОС СЕ РОДИ!!!
СРЕЋНА НОВА ГОДИНА!!!**

ИЗВОДИ ИЗ МАТИЧНИХ КЊИГА:

ВЕНЧАНИХ (за 2006. г.Г.)

1. Милорад Поповић и Снежана Гавриловић
2. Драган Пекић и Genoveva Oril
3. Ђарко Ивановић и Гордана Костић
4. Бојан Тодоровић и Чедна Самеџ

„И Благослови их Бог, и рече им Бог: „Рађајте се и множите се и напуните земљу, и владајте њом, и будите господари од риба морских и од птица небеских и од свега звериња што се миче по земљи,, (1. Мојсије 1. 28.)

УПОКОЈЕНИХ (за 2006. г.Г.)

1. Нада Вукановић
2. Перо Мијатовић
3. Благоје Бонковић
4. Милован Кнежевић

„И изаћи ће они који су чинили добро у вакрсење живота, а они који су чинили зло у вакрсење суда,, (Јован 5. 29.)

КРИШТЕНИХ (за 2006. г.Г.)

1. **Маја** кћи Неда и Cindy Поповић
2. **Душан** син Ђока и Моране Ивковић
3. **Sophie** кћи Марка и Kimberley Зјалић
4. **Младен** син Војина и Маре Достић
5. **Каталина** кћи Миљана и Сање Минић
6. **Здравко** син Гојка и Зорке Пљуџо
7. **Горан** син Здравка и Зорке Пљуџо
8. **Драган** син Здравка и Зорке Пљуџо
9. **Сузана** кћи Жељка и Наде Петровић
10. **Сњежана** кћи Жељка и Наде Петровић
11. **Martin** son of Ivaylo and Iskra Marinov
12. **Penelope** doughter of David and Sofia Patterson
13. **Александар** син Тома и Иване Чупковић
14. **Никола** син Аљоше и Милене Баљак
15. **Петар** син Милана и Милиће Јамборчић
16. **Александар** син Петра и Весне Јамборчић
17. **Адам** син Милоша и Јадвиге Бабић
18. **Матеј** син Зорана и Невене Ђукић
19. **Александар** син Ђарка и Sue Благојевић
20. **Дорис** кћи Ристе и Љиљане Вучијак
21. **Милијана** кћи Christopher и Раде Howe
22. **Бранко** син Николе и Вуке Ђурчија
23. **Никола** син Бранка и Сузане Ђурчија
24. **Тамара** кћи Бранка и Сузане Ђурчија

„Ако се ко не роди водом и Духом, не може ући у Царство Божије,, (Јован 5. 4.)

МАНАСТИР ВРДНИК-СРЕМСКА РАВАНИЦА

Манастир је изграђен на јужним обронцима Фрушкаре Горе и једини је у оквиру насеља. Један је од свакако најзначајнијих а био је и најбогатији.

По предању основан је у време Серафима митрополита сремског још пре доласка Турака али први пут се помиње у турском попису 1566-67. г. Г. као манастир Светог Јована чији су монаси били присиљени да га напусте јер нису имали да плате намете Турцима. У напуштен и разорен манастир стижу монаси из Раванице из Србије током велике сеобе Срба и насељавају Врдник 1697. г. Г. и доносе свете мошти кнеза Лазара и раваничку ризницу. Од тада се Врдник назива Раваницом. Монаси су обновили Цркву и успоставили ново посвећење празнику Вазнесења Христовог. Пошто се култ кнеза Лазара брзо ширио међу Србима од 1801. до 1811. г. Г. је изграђена нова Црква и свете мошти су унете у њу на Видовдан 1811. г. Г. па је тако ово постала слава манастира.

Поглед на манастир Врдник

Манастир Врдник вази за један од највећих манастира Свете Фрушкаре Горе и такође за један од најпосећенијих што се тиче ходочасника. Манастир је смештен у самом срцу Фрушкаре горе у варошици Врднику која

The Monastery Vrdnik-Sremska Ravnica

The monastery was built on the south end inclination of Fruska Gora and is the only one in the settlement. It is one of the most significant and was the wealthiest of all monasteries.

According to reports it was founded during the time of Seraf the metropolitan of Srem before the arrival of the Ottomans. However it was first mentioned in Turkish records in the years 1566-67 as the St. John monastery whose monks were forced to abandon it due to the fact they were unable to pay taxes to the Turks. The deserted and ruined monastery was populated by the monks from Ravnica Serbia during the major migration of Serbs into Vrdnik in 1697 which along with them brought the holy remains of Tsar Lazar and treasures from Ravnica. From then on Vrdnik was known as Ravnica. The monks then rebuilt the church and established a new commemorative day dedicated to the Ascension of Christ. Since the support for Prince Lazar was spreading fast among the Serbs, in 1801 to 1811 a new church was built and Lazar's holy remains were brought into it in 1811 hence making the monastery renowned.

Holy remains of Tsar Lazar

The monastery Vrdnik is the largest in the holy Fruska Gora and the most visited as far as pilgrims are concerned. The monastery is situated in the heart of Fruska Gora in the small town of Vrdnik which also has its own parish church. The Monastery is for females and today has approximately 15 nuns occupying it. The sisters are

такође има и своју парохијску Цркву. Манастир је женски и данас броји око 15 монахиња. Сестринство је веома вредно што се одражава на изглед манастира споља и изнутра као и саме околине. Ђодуше у задњих десетак година манастир је доста реновиран и добрађен уз помоћ вреднога сестринства ажурности епископа сремског г Василија и наравно помоћи доброга верујућег народа. Манастир је најпосећенији за Видовдан када се цео Срем и околина скупљају ту на бденија и Литургије које служи Његово Преосвештенство Василије са свештеницем епархије Сремске. Тога дана и село Врдник слави сеоску славу тако да тај дан цео Врдник врви од народа.

Манастир Врдник (са улазне капије)

Манастир је добио највећу славу коју има и дан данас због боравка монхију Св цара Лазара. У манастиру још увек почива један део часних монхију цара Лазара. Тако да је духовно присуство свечевих монхију веома корисно за манастир и цело село, међутим у невољи призывају Свеца и он им помаже.

Парох Винипешки
Јереј Мирослав Јосимовић

very hard workers and it shows in the appearance of the monastery from the outside and within as well as the surroundings. In fact, in the last ten years the monastery has been renovated and added onto thanks to the hard work of the sisters and the Archbishop Vasilija as well as the help from the faithful public. The monastery is the busiest on Vidovdan when the entire town of Srem and its surrounding area get together for holy liturgy which is delivered by his holy Excellency Vasilija and the various parish priests from the region. On this day Vrdnik celebrates its village Patron Saint's Day meaning the entire town is swarmed by people.

Inside of the Church

The monastery was given the biggest Patron Saint's Day, which it still celebrates, due to the return of Tsar Lazar's holy remains. Today the monastery still holds some of the holy remains of Tsar Lazar. The spirituality that surrounds the holy remains is very beneficial to the monastery and the entire village, the villagers during times of despair ask for the Saint's aid and he helps them.

Rev. Miroslav Josimovic
Winnipeg

ДУШЕПОГУБНО ДЕЈСТВО СЕКТИ КОЈЕ ХАРАЈУ СРБИЈОМ

Текст који следи јесте исповест једног момка који је заблудом залутао у секту Јеховиних сведока а што га је умalo коштало како телесног тако и душевног живота.

Зајечарац Драган Кољевић (29) провео је шест и по година као Јеховин сведок. Повредио је, каже, све који га воле, а умакао је својим менторима захваљујући болести.

Најпре смо само „филозофирали“, а онда је почело право испирање мозга, толико перфидно, да нисам ни приметио како сам се стопио с њима, почиње своју исповест Зајечарац Драган Кољевић, бивши Јеховин сведок.

У то време радио сам у избегличком кампу у Грађану код Зајечара, и једног дана сам случајно, од једног избеглице, добио неке занимљиве Часописе који су говорили о смислу живота.

Заинтересовао сам се, и преко адресе која је била у тим листовима, наручио још литературе. Након пар дана испред моје куће зауставио се аутомобил из кога су изапли муж и жена, лепо обучени, љубазни, насмејани. Питали су ме да ли сам ја наручилац, мало смо попричали, оставили су ми свој број телефона и отишли. Нисам им се јавио, и након неколико дана дошли су код мене у камп на посао где смо наставили наизглед спонтан, занимљив и наиван разговор. Импоновало ми је да о тако, „филозофским темама“, разговарам с културним људима и почeo сам да се дружим интезивно с тим брачним паром, да одлазим код њих. Увели су ме у своје „друштво“, и након четири месеца ја сам се крстио као Јеховин сведок.

Драган напомиње да потиче из атеистичке породице, да га никада у животу ниједна религија није интересовала и да није био крштен у Православној Цркви.

Живот ми се променио

Дружење с тим људима било је свакоднево, знали су сваки мој корак, покрет, вишне пута дневно смо се чули телефоном.

Почео сам да мењам све у свом животу, да будем у складу са „правом истином“. Инфильтриран сам у групу у смислу да је све ван Сведока демонско. Тако, престао сам да одлазим на сва славља и рођендане, јер је то демонско. Изгубио сам готово све дотадашње пријатеље, али то ми је тада било потпуно небитно. Нисам био ни на рођендану сестрици која је 11 година млађа од мене, нисам славио Нову годину, са зидова своје собе поскидао сам постере, јер је то забрањено. Не смеју се имати ни постери писаца, научника, певача, а о иконама и славама, да и не говорим. Отишао сам на један од састанака, који су иначе били по кућама чланова, са тамним наочарима и умalo ме нису прогласили отпадником. Нисам смео да носим ни фармерије, ранац... Било је забрањено гледање телевизије, слушање било које музике, избацо сам романе, јер, по њима, у свему може да се нађе нешто демонско. Потписао сам документ да у случају потребе нећу примати крв. И у сваку реч, у сваки поступак ја сам слепо веровао. Једино сам се много плашио да ме не искључе из групе јер је то, сматрао сам тада, једини „прави пут човека“. Девојку сам могао да изаберем само међу припадницима групе. Пријатељи из „претходног живота“, морали су бити избрисани. Било је пожељно што јаче удаљавање од породице, јер она може да нам затрује мисли. Моја бака, која ме је очувала, јер су ми родитељи разведенi, молила је, плакала, грлила ме онако у сузама, само да се оканем те секте. Ја бих јој залупио врата и рекао да је у њу ушао демон. А то сам заиста и мислио.

О свом начину живота за тих шест и по година Драган каже да је био као у трансу, да је све захтеве испуњавао с радошћу, а основни задатак је био увођење нових чланова у групу.

До последњег динара

Свако од нас делио је пропагандни материјал на улици обавезно најмање два сата дневно. На састанку бисмо „испарчали“, Зајечар и свако од нас би добио задатак да у неком делу града врбује чланство. Морали смо

да јеђемо у свако домаћинство по било коју цену. Уколико нам не би отворили врата кад звонимо, долазили бисмо изнова, и на крају у сандуче остављали пропагандни материјал. Нажалост, ја сам у целу причу увека један брачни пар. Занимљиво је било и како смо сви ми давали последњи динар за помоћ напој браћи и за штампање летака. Нико нам није тражио, само се на сваком састанку говорило да је новаџ потребан. Давао сам све што сам имао, као и сви остали. И мислио сам да радим најисправнију ствар на свету...

Мене је болест спасла. Једног дана добио сам напад који је личио на епилептични. Међутим, све анализе су показале да сам потпуно здрав. Напади су постали учестали, по два, три сваког дана. Бојао сам се да изађем из куће да се то не би догодило на улици. Престао сам да идем на састанке, да дајем новаџ, да врбујем људе. Звали су ме да дођем, тврдили да ме то напада сам ћаво не би ли искушао моју веру, звали су ме да наставим с активностима, али нисам могао. Обратио сам се неуропсихијатру, дао ми је лекове, али напади нису престајали. Имао сам психички поремећај који се манифестирао нападима сличним епилепсији.

У „Лази Лазаревићу“, у Београду једна лекарка ми је саопштила да се те године јавило 700 пацијената са идентичним симптомима и да су сви били припадници неке сектапке организације. Одлучио сам да изађем из Јеховиних сведока и однео сам им папир о иступању. Затим сам се затворио у кућу и крио се од њих десетак дана. Мој брат ме је чувао, одговарао на њихове позиве телефоном, отварао им врата и говорио да нисам код куће. Они не испуштају своје чланове тако лако, али како од мене нису имали користи због моје болести, јавили су да сам коначно искључен. Међутим, напади нису престајали, и даље их је било неколико сваког дана. Смршао сам на 44 килограма.

Чудесно излечение

Сањао сам како прилазим некаквој икони, видео цркву изнутра, крстим се, што у животу

нисам учинио, и клечим пред том иконом коју сам јасно видео. Чим сам се пробудио, упалио сам телевизор и видео Храм светог Саве у Београду. Помислио сам да ту морам отићи и позвао другарицу Биљу да крене са мном. У цркви је све било као у мом сну, икона је била на истом месту, све исто. Клекао сам испред иконе и почeo да плачем. Касније сам се крстio у зајечарској цркви и последњи напад сам имао један дан након крштења. Престали су изненада, као што су се и појавили...

Драган каже да се касније тешко уклапао, да су му на улици говорилио да иде у секту одакле је и дошао, да се од испирања мозга лечио и код психијатра, али и да је пет месеци провео у Духовном центру у Црној реји где се лече наркомани и бивши припадници секти. Терапија је радна уз присуство православних служби.

Сада певам у црквеном хору, имам пријатеље, излазим у град, живим нормално. Имам девојку, носим тамне наочаре и ранај кад ми се прохте, идем на рођендане, дружим се. Знам, повредио сам породицу, све који ме воле. Изгубио сам седам година живота. Ово говорим да се никад ником не понови моја судбина..

DeltaTech
VIDEO MONITORING

www.deltatechsite.com

4702 1 Street SW

T: 287.3705
F: 287.3755

КРЕЧЕЊЕ ЦРКВЕ

Јединство и слога наше Црквене заједнице овде у Калгарију показали су се још једном 26-ог августа прошле године. Наиме тај дан група вредних парохијана на челу са својим свештеником обавила је веома користан и Богоугодан посао кречења напега храма.

С обзиром да већ дуже времена храм није окречен било је неопходно обавити и овај посао. Као и у више ранијих прилика овог посла прихватили су се људи стручњаци: Бранислав Ранчић, Бојан Тодоровић, Милан Ђалић, Дарио Кандић, Гојко Ђалић, Ненад Комазеј. Посао је обављен за један дан и наш храм је добио сјај који му и припада. Одређен допринос у помоћним радовима дали су и

парохијани Радивоје Ђимић, Душан Путник, Драгивоје Милисављевић, Аљоша Баљак. Скелу која је била потребна због висине плафона обезбедио је Никола Дмитровић. За ову прилику, с обзиром да је био пост, ручак обilan посним специјалитетима припремио је Александар Радовановић. На заслуженом одмору специјалите су мајстори залили традиционалним вином увезеним из Црне Горе.

Још једном смо показали да слогом и љубављу уз мало труда и пожртвовања можемо да учинимо много. Тренутно, ако узмемо у обзир радове од прошле и предпрошле године, све црквене присторије су уредно окречене и реновиране.

Нека би Господ свима онима који помажу своју Свету Цркву узвратио стоструко Благодаћу и благостањем у њиховим домовима. Амин.

Ако купујете или продајете кућу или стан позовите експерта за некретнине

ЗОРКУ ДОМАЗЕТ

MLS. REAL ESTATE AGENT

SOUTON GROUP –ANWEST

КАНЦЕЛАРИЈА: 208-7788

ЛИЧНИ ТЕЛ: 383-5536

Срећна сам што могу радосно да вас поздравим речима:

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

СРЕЋНА НОВА ГОДИНА

О ПОСТУ И ПРИЧЕШЋИВАЊУ

Шта за духовни живот хришћанина значи св. Причешће јасно је из те речи самога Господа: *"Ја сам живи Хлеб који је сишао с неба. Ко једе од овога Хлеба живеће вечно... Ако не једете тела Сина човечијег и не пијете крви његове, живота нећете имати у себи. Ко једе Тело моје и пије Крв моју има живот вечни и ја ћу га ваксирнути у последњи дан. Јер је моје Тело право јело и Крв моја право пиће."* Из потпуне вере у ове речи Господње, први су хришћани журили св. Причешћу не по неком наређењу, него непосредно из осећања да без Њега не могу духовно живети, управо онако као што човек не дише по наређењу, него спонтано, осећајући да се без ваздуха гуши и да умире. Одлазили су свагда недељом и празником на св. Литургију и на ђаконов позив - "са страхом Божјим и вером приступите!" сви су у реду, прилазили и Причешћивали се. Они су притом потпуно осећали да приступају најдубљој тајни наше вере и највећем дару Божијег милосрђа, па су се трудили да Свесветном и Пречистом Богу, у св. Причешћу, прилазе у чистоти и светости срца и душе. Звали су се "свети" и заиста су били свети; чували су се од сваког греха, јер су знали да "ко чини грех, роб је греху", да грех окреће човека на правац који води супротно од Бога, прља душу и чини је неспособном за св. Причешће. Онај ко би ипак пао у грех, одмах се дизао, исповешћу чистио душу од њега да не би у нечистоти примио св. Причешће: *"Јер, који недостојно једе и пије (Хлеб и Чашу Господњу) суд себи једе и пије, не разликујући Тела и Крви Господње."*

У исто време, хришћани су свето држали и установу поста, знајући да је пост божанска установа, јер је још у Старом Завету Бог наредио пост као "наредбу вечну". У Новом Завету је сам Господ Исус Христос постио и рекао да ће Његови ученици постити. Постили су Апостоли и сви Свети... Пост су држали у одређено време ради потребе поста, а причешћивали се ради потребе причешћа *стално*, како за време поста тако и за време мрса; у посту се постило и причешћивало, у мрсу се мрсило и причешћивало, онако као што данас чине

свештеници. Првобитно није било неке посебне припреме за Причешће, нити је пост сматран за једно од средстава за њега. За причешће се припремало целокупним животом, држањем свих Божјих заповести и чувањем од сваког греха.

Тако су поступали и свештеници и верници у хришћанској Цркви за читаво време прогона, за првих 300 година, док су у њу ступали само они који су из чврсте вере у Царство небесно били спремни на све тешкоће да би га задобили. Морални живот хришћана тада је био на великој висини. Но, када је дошла слобода, под царем Константином, 313. године, Цркви су почели прилазити и они који у њој нису тражили и нашли "благо скривено у пољу" и који нису били спремни да све даду да би купили то поље... Стога се ниво моралног живота хришћана у многоме снижава. Светом Причешћу многи приступају и тада редовно, али без озбиљног старања да за Њега буду што достојнији. Други, пак, почињу свој редован прилазак св. Чаши да одлажу, са изговором да желе да се што боље припреме. Али борбу за очишћење своје душе нису водили стално, него повремено, само неколико дана пре Причешћа. Но, и то им је падало тешко, па су све чешће одлагали припрему и само Причешћивање, док нису спали на то да се причешћују само четири пута годишње или још ређе.

Због оних првих, Црква је, по речима св. Јована Златоуста, и установила 40 - дневни пост пред Божић и Васкрс: Приметивши штету која долази од немарног поступања, Оци одредише 40 дана... да би смо сви ми, очистивши пажљиво у ове дане молитвама, милостињом, постом, свеноћним бдењем, сузама, тако приступили св. Причешћу чисте савести, колико је то могуће." Оне друге, пак, св. Отац опомиње да се морају трудити не повремено, пред само Причешће, него да им вальа да стално живе тако да му чисте савести могу редовно приступати. На питање "којима треба дати за право, онима који се ретко Причешћују, или онима који то чине често", он одговара: *"Ни једнима ни другима, него онима*

који се Причешћују са чистом савешћу, чистим срцем и беспрекорним животом. Такви нека пристају свагда. А који нису такви - ниједанпут. Зато што они на себе навлаче суд, осуду, казну и муке."

Но од свих средстава чишћења душе за овај најприснији сусрет и за сједињење са Господом, о примању Његовог Тела и Крви, у свести нашег народа дошло се дотле да се у телесном посту види све и сва. Многи од свештеника поставиће пред Причешће верном само једно питање: "Јеси ли постио?" и, кад чују потврдан одговор, рећи ће: "Приступи!" Као да је то једино важно, а све друго небитно, и то - да ли овај зна чemu приступа и зашто, и то - зна ли Симбол вере и основне молитве, и да су му уста и језик чисти од лажи, псовки и ружних речи, и да можда нису блудници; а ако је у питању жена, да није можда сујеверна, да не иде врачарама и гатарама, да не носи никакве амаљије, или да можда не врши побачај... А о интересовању свештеника за редовну молитву, читање Св. Писма и богомислије онога ко жели да се

причести, и да не говоримо.

Против оваквог механичког приступа св. Причешћу, у православном свету свештеници - пастири интезивно настоје на томе да се верни што чешће, по могућству на свакој Литургији причешћују, спремајући се за то сталним бдењем над својом душом. Познајући добро духовно стање сваког појединачног члана своје пастве, једнима саветују да се причешћују више пута у току поста, другима да то чине и у време мрса, при чему некима да посте два - три дана некима седам дана, а некима да се Причешћују стално и без поста...

Неоспорно је да и схватање наших верних треба уздизати у правцу редовног приступања св. Тајни Причешћа, али под условом да стално бдију над чистотом своје душе, над држањем духовног поста, чувањем срца, очију, ушију, и свију чула од свега грешног, а не само држањем телесног поста и то само недељу дана пред Причешће. Значи, треба се сачувати сваке крајности и једностраности.

Патријарх српски Г. Павле

Свим Србима и Српкињама из
Калгарија,
Благословен Божић и успешну
Нову 2007. годину
жели вам агент за некретнине
Весна Ивковић

За све ваше потребе око продаје или
куповине куће или стана као и сва
питања везана за некретнине можете
се обратити мени.

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

Sutton

Sutton Group Canwest
Vista Branch

Bus: 278-9208

Cell: 681-2819

E-mail:

Ivkovic@shaw.ca

ЕЛЕКТРОНСКА ПОШТА

У колико желите да будете обавештени о свим дешавањима у нашој Црквеној заједници пријавите се на листу за слање електронске поште. Само пошаљите вашу адресу (e-mail) на адресу редакције obradf@yahoo.ca

Dear friends !

Welcome in our “Slavic store”!

We will suggest you an extensive range of food products of Serbia, Russia, Ukraine, Pollen and another Slavic countries. Our business is very young but our main goal is to provide you with excellent service and attitude, which you deserved. We have many kinds of homemade food in stock, which are widely extended among the Slavic.

We research food market and will be glad, if you to advice us about most popular and loving food products in our countries.

We sincerely invite you to our store!

We wish wellness for your families and health for all of you!

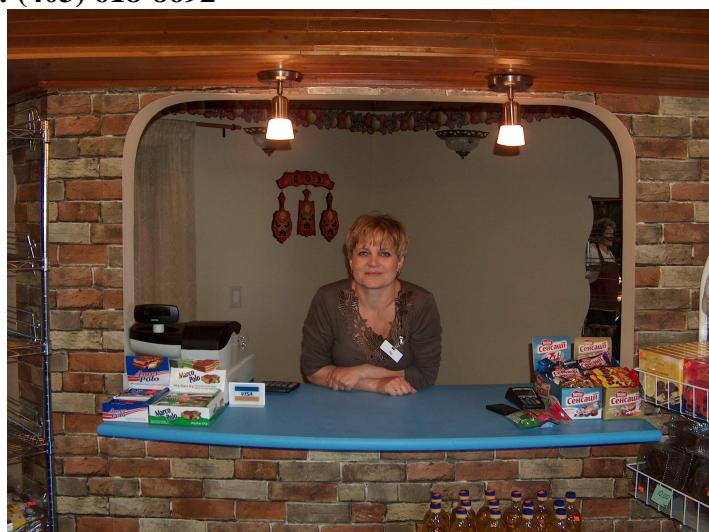
Welcome!

Working hours: Monday- Saturday from 11a.m. to 8 p.m.

Sunday- closed.

Our address: **30, 17107, James McKevitt Rd, SW, Calgary.**

Phone: **(403)201-0057, Cell: (403) 618-8692**

Драги пријатељи!

Добро дошли у нашу „Словенску Продавницу.“

Снабдевени смо разноврсним производима из Србије, Русије, Украјине, Польске...и других словенских земаља. Ми смо нови у овом послу али имамо жељу да вас услужимо достојно као што и заслужујете. Имамо велики број домаћих производа који ће вам се свакако допasti.

Биће нам драго да примимо све ваше сугестије и да нашу продавницу снабдемо производима које ви желите.

Уз најлепше жеље које упућујемо вама и вашим породицама љубазно вас позивамо у нашу продавницу.

Отворени смо од понедељка до суботе од 11 ујутро до 8 навече.

Наша адреса је **30, 17107, James McKevitt Rd, SW, Calgary**

Телефон је **(403)201-0057, Cell: (403) 618-8692**

ДОБРО НАМ ДОШЛИ!!!

Радосно вас поздрављамо:

ХРИСТОС СЕ РОДИ !!!!

СРЕЋНА НОВА ГОДИНА

ДОЧЕК СРПСКЕ НОВЕ ГОДИНА 2007

Проведите и ово лудо и незаборавно вече у организацију ЏШО Св.Симеон из Калгарија. Као и до сада организатори обећавају добар пробод, добру музiku, свечну новогодишњу вечеру, као и богату томболу.

За ваше добро расположење забављаће вас звезде наше естраде: Вукосав Говедарица Кота
Весна Давидовић Верица Матић-Савић и фолк бенд "Нови Знанци"

За ову прилику улазнице су \$45 долара за одрасле а \$25 за омладину до 25 година. Наравно уз цену улазнице је укључена богата вечера.

Забава почиње у 19:00 часова, а место одржавање јесте Acadia Community Centre на адреси 240 - 90 Avenue SE. Наравно ово ће се све десити 13. јануара 2007 године.

Место је ограничено, зато купите ваше карте на време! За остале информације јавите се на следеће бројеве

- Отац Обрад # 244-3586 -
- Ацо # 238-4720 -
- Синиша # 397-2783 -
- Јово # 275-6548 -

**"Кота"
ВЕРИЦА МАТИЋ ВУКОСАВ ГОВЕДАРИЦА**

Српска Православна Црква Светог Симеона Мироточивог у Калгарију
Serbian Orthodox Church St. Simeon Mirotocivi, Calgary

ЖЕЛИТЕ ЛИ ДА ПОСТАНЕТЕ ЧЛАН ЦРКВЕНОШКОЛСЛЕ ОПШТИНЕ?

Управни одбор ЦЦШО. Светог Симеона позива све заинтересоване парохијане да приступе њеном чланству. Својим приступом чланству дајете подршку својој Цркви и поспешујете њен успешан рад.

Члан ЦЦШО. може постати свако пунолетно лице: „које по мишљењу парохијског свештеника редовно испуњава своје духовне и материјалне обавезе према Цркви и општини...„,(Статут 56, 29.13)

У ове обавезе спадају примеран живот по моралном учењу Цркве, редовно учествовање на Богослужењима, редован пост, причешће, слављење Крсне Славе, свећење водиџе, спремност за одбрану интереса Цркве....

ДОБРО ДОШЛИ!!!

Управни одбор користи ову прилику да се захвали свим некадашњим и садашњим члановима ЦЦШО. на несебичном раду и труду уложеном за добро своје Цркве. Нека би им Господ узвратио многоструко благодаћу и благостањем у њиховим честитим домовима.

Одани вама и Српској Православној Цркви
чланови управног одбора ЦЦШО.